

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er lidt forundret over det svar, der kommer fra ministeren her, for her i efteråret er der jo foretaget en undersøgelse i kommunerne af, hvilket behov der er for ungdomsboliger. Jeg vil derfor spørge ministeren, hvad den undersøgelse skulle bruges til, hvis ikke det var for at give ministeren oplysninger om de problemer, der foreligger. Men det forholder sig måske sådan, at de tal, der er kommet ind, er så ubehagelige, at ministeren ikke ønsker at gøre brug af dem?

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil først sige til hr. Jørn Jespersen, at vi løbende overvejer behovene for de kommende års kvoter, det er klart, og vi vil da også i forbindelse med en generel overvejelse af, hvordan kvoterne skal være fremover, se på behovet for ungdomsboliger.

Med hensyn til, om alle kommuner kan få del i midlerne, må jeg stadig væk sige, at vi har fastlagt nogle fordelingskriterier, og dem synes vi ikke der er grund til at ændre i øjeblikket. De kan betyde, at der er kommuner, der ikke kommer i betragtning, fordi vi ikke synes, at behovet er så stort i de pågældende kommuner.

Med hensyn til fru Lissa Mathiasens spørgsmål skal jeg kun sige, at vi er helt klare over, at der vil være større ønsker hvert år end det, der ligger inden for mulighederne. Det tror jeg ikke er nogen nyhed, når man tænker på de finansieringsordninger, der findes for ungdomsboliger.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt gentage mit spørgsmål. Det, jeg helt konkret spurgte ministeren om, var, hvad den undersøgelse, der har været i kommunerne, skulle bruges til, hvis det ikke var meningen, at ministeren skulle have oplysninger om behovet for bl.a. ungdomsboliger.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg tror ikke, det kan være nogen overraskelse for fru Lissa Mathiasen, at når vi beder om de oplysninger, så er det for at bruge dem i den prioritering, vi foretager i forbindelse med tildeling af kvoten.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 256

12) Til *arbejdsministeren* af:

Bakholt (S):

»Hvad agter ministeren at gøre for at sikre, at der uddannes den nødvendige arbejdskraft inden for de industrigrene, der er i udvikling?«

Skriftlig begrundelse

I TV-Avisen onsdag den 30. november 1983 blev det oplyst, at specialarbejderskolerne nu ikke er i stand til at uddanne tilstrækkeligt mange syersker til at dække det stigende behov for arbejdskraft inden for tekstil- og beklædningsindustrien på grund af manglende bevillinger.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Specialarbejderuddannelsen planlægges og tilrettelægges af brancheudvalgene, der består af et lige antal arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter. Brancheudvalgenes indstillinger forelægges for uddannelsesrådet for specialarbejdere, der ligeledes består af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter. Rådet skal endvidere tage stilling til specialarbejderskolernes vurdering af uddannelsesbehovet i de lokalområder, skolerne dækker. På dette grundlag foretager uddannelsesrådet en samlet faglig og geografisk prioritering inden for de bevillingmæssige muligheder.

Både brancheudvalgene, skolerne og rådet prioriterer områder med gode beskæftigelsesmuligheder meget højt, men det er dog samtidig nødvendigt at være opmærksom på, at der kan opnås en rimelig udnyttelse af den etablerede kapacitet.

Specielt inden for tekstilindustrien og beklædningsindustrien er der, hvilket jeg finder meget positivt, i de seneste år sket en meget væsentlig forbedring af uddannelsesmulighederne og erhvervsmulighederne. Fra 1981 til 1983 er aktiviteterne inden for uddannelsen af syoperatører, som det hedder på moderne dansk, således steget med ca. 80 pct. Der er samtidig gennemført en forbedring af uddannelsesindholdet ved godkendelse af nye undervisningsplaner og anskaffelse af nyt og moderne undervisningsudstyr i betydeligt omfang. Der er endvidere sket en forøgelse af holdstørrelserne fra 10 til 12.